

Náš soudní dvůr byl z prken a z kůr
a před ním stál spoutanej chlap,
byl den jako troud, když konal se soud,
pan soudce si do vousů hráb: Řek':
Copak je s ním? A vypustil dým,
že klacek by snadno v něm stál.
Je úkladnej vrah, či na zlato sáh'?
A polda řek: Né! Jen se rval.
Tak on se nám rval a do nosů pral?
Tak za tohle dám mu pár let, teď, poldo, chci pít,
tak koukej hned jít a přines mi whisky a led.

Whisky bystrí mi vtip a případ jde líp
když o právu mám rozhodnout,
mně stačí jen lok, s ním tabák má krok
a pak bude správnej můj soud.
Ven policajt šel a přines, co měl,
pan sudí se na whisky smál,
jen omočil ret, řek' poldovi hned:
Ty chlape, tys břechku mi dal!
Lejt vodu si já tam dovedu sám
ty se žlučí dokážeš hnout!
No tak přistup blíž a hned uvidíš
jak vypadá australskej soud.

Víš, co teď chci? Ty voháňko psí,
vidět chci červeněj sos!
A pravičkou hned mu ohryzek zved
a levou mu rozplácnul nos.
Řek: Australskej soud není žádněj kout,
kde by ses podvodem blýsk!
Pak sebral ten šmejď, co k pití měl bejt
a flaškou mu do hlavy třísk.
A polda měl dost, chtěl vyklidit post,
ale soudce mu řek': Jenom klid!
Teď rváče zbav pout, tak rozhodl soud
a ty půjdeš za katr hnít.
A tuhleť močku tam pít!